Maszyna wirtualna Virbian

Warsztaty z Sieci komputerowych będą przeprowadzane z wykorzystaniem maszyn wirtualnych pracujących pod kontrolą środowiska wirtualizacyjnego VirtualBox. Ten dokument opisuje podstawy korzystania z przygotowanej przez prowadzących maszyny wirtualnej *Virbian*.

1. Podstawowe operacje

1.1. Tworzenie maszyny wirtualnej

Włącz program VirtualBox. Kliknij ikonę *Nowa* i w kreatorze tworzenia maszyny wirtualnej wybierz nazwę (np. *Virbian0*). Jako typ wybierz *Linux*, jako wersję *Debian 64bit*, a w kolejnym oknie wybierz domyślną ilość pamięci dla wirtualnej maszyny (1 GB). W następnym oknie należy wybrać opcję *Użyj istniejącego pliku wirtualnego dysku twardego*, wybierając z katalogu /opt obraz dysku w formacie Virbian.vdi. Po kliknięciu przycisku *Utwórz* maszyna będzie (prawie) gotowa.

Opcje maszyny wirtualnej można konfigurować po kliknięciu jej nazwy ($Virbian\theta$) prawym przyciskiem myszy i wybraniu z kontekstowego menu opcji Ustawienia.

1.2. Przełączanie obrazu dysku w tryb tylko do odczytu

Na początku konieczne będzie przestawienie podłączonego obrazu w tryb tylko do odczytu. W tym celu w ustawieniach maszyny należy wykonać następujące operacje.

- 1. Odłączenie dysku od kontrolera. Należy wejść w zakładkę *Pamięć* i kliknąć nazwę obrazu dysku Virbian.vdi (pod napisem *Kontroler: SATA*). Po prawej stronie powinna wyświetlić się wtedy informacja *Typ (format): Normalny (VDI)*. Po kliknięciu prawym przyciskiem myszy nazwy obrazu dysku pojawi się menu kontekstowe, z którego należy wybrać polecenie *Odłącz*, a następnie zamknąć okno z ustawieniami maszyny.
- **2.** Zmiana typu dysku. W głównym menu programu VirtualBox (na samej górze ekranu) należy wybrać *Plik* | *Menedżer nośników wirtualnych*, a następnie kliknąć dwukrotnie nazwę obrazu dysku, zmienić jego typ z *Normalny* na *Stały* o zatwierdzić przyciskiem *Zamknij*.
- **3.** Ponowne podłączenie dysku do kontrolera. Po tej operacji należy wrócić do zakładki *Pamięć* ustawień maszyny. Po kliknięciu prawym przyciskiem napis *Kontroler: SATA* z menu kontekstowego należy wybrać polecenie *Dodaj dysk twardy*, w kolejnym oknie zaznaczyć opcję *Wybierz istniejący dysk* i wybrać obraz Virbian.vdi.

¹Nazwy mogą być dowolne, ale będziemy nazywać wszystkie maszyny Virbiani, gdzie i jest liczbą naturalną.

1.3. Domyślna konfiguracja sieciowa

Po utworzeniu maszyny będzie ona miała domyślną konfigurację sieci: wirtualna maszyna będzie miała jedną kartę sieciową połączoną za pomocą NAT^2 z fizyczną kartą sieciową komputera. Konfigurację tę można sprawdzić w części $Sie\acute{c}$ ustawień maszyny wirtualnej. Pamiętaj, żeby opcja Włacz kartę sieciową była zaznaczona.

1.4. Uruchamianie, praca i zamykanie

Maszynę uruchamiamy klikając dwukrotnie jej nazwę. Maszyna uruchomi się w trybie tekstowym i automatycznie zaloguje użytkownika user. (Hasło tego użytkownika to user, hasło użytkownika root to root).

Tryb graficzny można uruchomić poleceniem startx. (Należy uruchamiać go z uprawnieniami użytkownika user!) W trybie graficznym dostępne jest uruchamiane prawym przyciskiem myszy menu kontekstowe, z którego można uruchomić terminal, przeglądarkę WWW, program pocztowy i program Wireshark.

Jeśli w Virtual Boksie wybrana jest domyślna konfiguracja sieciowa (por. sekcja 1.3), to sieć w maszynie wirtualnej można skonfigurować automatycznie, wykonując z uprawnieniami administratora polecenie dhclient enp0s3.³

Maszynę można wyłączyć zamykając okno i wybierając w pojawiającym się oknie dialogowym opcję Wyślij sygnał wyłączenia.

Konfigurację maszyny można dowolnie zmieniać, np. instalować dowolne pakiety poleceniem apt, ale należy pamiętać, że wszystkie wprowadzone zmiany zostaną utracone po jej wyłączeniu.

1.5. Kasowanie maszyn

Aby skasować maszynę wirtualną, należy w programie VirtualBox kliknąć prawym przyciskiem myszy na jej nazwie i wybrać opcję $Usu\acute{n}$ a następnie przycisk $Usu\acute{n}$ tylko. Usunie to konfigurację, pozostawiając obraz dysku maszyny *.vdi.

Niestety taka operacja pozostawia w podkatalogu VirtualBox VMs w katalogu użytkownika katalog Virbian i z konfiguracją maszyny i uniemożliwia późniejsze stworzenie maszyny o takiej samej nazwie. Aby to naprawić, wystarczy usunąć katalog VirtualBox VMs/Virbian i.

W razie potrzeby (i w ostateczności) można również usunąć wszystkie maszyny i całą konfigurację VirtualBoksa kasując katalogi VirtualBox VMs i .config/VirtualBox z katalogu domowego użytkownika.

2. Wiele maszyn

Na jednym komputerze można stworzyć więcej maszyn: Virbian0, Virbian1, Virbian2 itd. Mogą one korzystać z tego samego obrazu dysku. Przy dodawaniu kolejnych maszyn obraz dysku będzie miał już typ Stały (co można sprawdzić w zakładce Pamięć ustawień maszyny wirtualnej). Maszyny wirtualne mogą różnić się (bądź nie) konfiguracją (np. dostępnymi wirtualnymi kartami sieciowymi i tym z czym takie karty są połączone).

Jeśli jesteśmy zalogowani na więcej niż jednym komputerze fizycznym w pracowni komputerowej, to stworzone maszyny wirtualne będą na nich dostępne. W szczególności na jednym

²O technice NAT opowiemy na kolejnych wykładach.

³Zakładając, że wirtualna karta sieciowa będzie nazywać się enp0s3; tak jest w większości przypadków.

fizycznym komputerze możemy skonfigurować maszyny Virbian0 i Virbian1, następnie uruchomić na nim maszynę Virbian0, zaś na innym fizycznym komputerze uruchomić maszynę Virbian1.

Uruchomienie na dwóch różnych komputerach tej samej maszyny wirtualnej (np. Virbian0) jest technicznie możliwe, ale niezalecane: takie maszyny będą miały takie same adresy kart sieciowych, co może prowadzić do różnych problemów.

2.1. Łączenie maszyn wirtualnych

Opisana w sekcji 1.3 domyślna konfiguracja sieciowa jest wygodna jeśli chcemy po prostu w maszynie wirtualnej korzystać z Internetu. Podczas zajęć będziemy jednak łączyć maszyny wirtualne i do tego konieczna będzie inna konfiguracja ich interfejsów sieciowych.

Wirtualne karty sieciowe wirtualnej maszyny można połączyć (zmostkować) ze skonfigurowanymi w pracowni specjalnymi sieciami.⁴ Na każdym komputerze dostępne są sieci:

- ▶ remote0: łączy wszystkie komputery
- ▶ remote1: łączy komputery w czwórki
- ▶ remote2: łączy w pary komputery 2k + 1 i 2k + 2 (sąsiadujące w ławkach)
- ▶ remote3: łączy w pary komputery 4k + 1 i 4k + 3 oraz komputery 4k + 2 i 4k + 4.

Dodatkowo dostępne są wirtualne sieci local0-local7 umożliwiające łączenie ze sobą maszyn wirtualnych działających na jednym komputerze.

Aby wykorzystać taką sieć (np. remote2) należy w konfiguracji maszyny wirtualnej w części Sieć dla wirtualnej karty sieciowej Karta 1 wybrać opcję Podłączona do: Mostkowana z kartą sieciową (bridged) i z rozwijanej listy wybrać interfejs remote2.

2.2. Identyfikacja kart sieciowych

Załóżmy, że w maszynie mamy więcej niż jedną kartę sieciową i są one zmostkowane z różnymi interfejsami (np. Karta 1 z interfejsem remote2, Karta 2 z interfejsem local0 itd). Po uruchomieniu maszyny tym kartom wirtualny system operacyjny przydzieli nazwy, które mogą nie mieć nic wspólnego z ich numeracją w programie VirtualBox.⁵

Do ich identyfikacji posłużymy się (wirtualnymi) adresami sprzętowymi tych kart. W części Sieć konfiguracji maszyny wirtualnej po wybraniu karty Karta 1 rozwijamy część Zaawansowane i odczytujemy stamtąd adres MAC (przykładowo 08002747C1F5). Następnie wewnątrz maszyny wyświetlamy adresy sprzętowe kart poleceniem ip link. Interfejs sieciowy, w którego opisie znajdziemy link/ether 08:00:27:47:C1:F5 będzie interfejsem odpowiadającym karcie Karta 1 (a zatem zmostkowanym z interfejsem remote2). Analogicznie postępujemy w przypadku pozostałych kart.

A. Informacje dodatkowe

A.1. Współdzielony schowek

W zakładce Zaawansowane części Ogólne ustawień maszyny wirtualnej znajduje się opcja włączania współdzielonego schowka. Warto wybrać tam opcję Dwukierunkowy. Od tej pory można

⁴Ich działanie zostanie wytłumaczone na wykładzie o warstwie łącza danych.

⁵Zazwyczaj jednak pierwsza karta dostanie nazwę enp0s3, druga enp0s8, zaś trzecia enp0s9.

kopiować tekst w maszynie fizycznej i wklejać go w maszynie wirtualnej (lub na odwrót). Uwaga: to jest schowek do którego kopiujemy przez Ctrl+C (Ctrl+Insert w terminalu) z którego wklejamy przez Ctrl+V (Shift+Insert w terminalu).

A.2. Zmiana rozdzielczości

Rozdzielczość w trybie graficznym można zmienić standardowym poleceniem xrandr, a także wybierając odpowiednią opcję z menu podręcznego.

A.3. Uruchamianie Virbiana poza 109

Obraz Virbiana (plik Virbian.vdi) można pobrać ze strony wykładu Sieci komputerowych. Maszyny w obrębie jednego fizycznego komputera można łatwo łączyć w sieć. W tym celu należy w konfiguracji maszyny wirtualnej w części Sieć dla wirtualnej karty sieciowej Karta 1 wybrać opcję Podłączona do: Sieć wewnętrzna i w polu poniżej zdefiniować odpowiednią nazwę (np. localo). Jeśli połączymy karty wirtualne różnych maszyn do sieci o tej samej nazwie, to będą zachowywać się tak, jakby były połączone fizycznie.

A.4. Zmiany systemowe w Virbianie

Virbian jest skonfigurowaną instalacją dystrybucji Debian. Zmiany w stosunku do standardowej instalacji polegają głównie na zainstalowaniu lekkiego środowiska graficznego i doinstalowaniu odpowiednich pakietów (np. Wireshark, quagga). Wprowadzone zostały następujące dwie zmiany systemowe w pliku /etc/sysctl.conf:

net.ipv4.ip_forward = 1 (przekazywanie pakietów IP pomiędzy interfejsami sieciowymi),
net.ipv4.icmp_echo_ignore_broadcasts = 0 (odpowiadanie na pinga wysłanego na adres
rozgłoszeniowy).

Marcin Bieńkowski